

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2384**z dnia 17 grudnia 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W wyniku dochodzenia antydumpingowego („pierwotnego dochodzenia”), rozporządzeniem (WE) nr 925/2009⁽²⁾, Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”).
- (2) Środki te przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 13,4 % w odniesieniu do przywozu z Armenii, w wysokości 17,6 % w odniesieniu do przywozu z Brazylii oraz w wysokości 30 % w odniesieniu do przywozu z ChRL, z wyjątkiem Alcoa (Shanghai) Aluminium Products Co., Ltd (6,4 %), Alcoa (Bohai) Aluminium Industries Co., Ltd (6,4 %), Shandong Loften Aluminium Foil Co., Ltd (20,3 %) oraz Zhenjiang Dingsheng Aluminium Co., Ltd (24,2 %).
- (3) Zobowiązanie zaproponowane przez jednego brazylijskiego producenta eksportującego zostało przyjęte przez Komisję w drodze decyzji Komisji 2009/736/WE⁽³⁾.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽⁴⁾ obowiązujących środków antydumpingowych Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do Brazylii i ChRL zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Wniosek został złożony przez AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Alcomet AD, Eurofoil Luxembourg SA, Hydro Aluminium Rolled Products GmbH, Impol d.o.o. i Symetal SA („wnioskodawcy”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych rodzajów folii aluminiowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 925/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/736/WE z dnia 5 października 2009 r. przyjmująca zobowiązanie zaproponowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących, między innymi, z Brazylii (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 50).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 49 z 21.2.2014, s. 7).

- (6) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.
- (7) Wnioskodawcy nie wnosili o wszczęcie dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz z Armenii. Środki te wygasły zatem dnia 7 października 2014 r. ⁽¹⁾.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (8) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, w dniu 4 października 2014 r. w zawiadomieniu opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Równoległe dochodzenie antydumpingowe

- (9) Jednocześnie, dnia 8 października 2014 r., Komisja ogłosiła wszczęcie dochodzenia antydumpingowego zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczącego przywozu do Unii niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji ⁽³⁾ („równoległe dochodzenie”).
- (10) W ramach tego dochodzenia, w lipcu 2015 r., Komisja nałożyła rozporządzeniem (UE) 2015/1081 ⁽⁴⁾ tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji. Środki tymczasowe wprowadzono na okres sześciu miesięcy.
- (11) Dnia 17 grudnia 2015 r. Komisja nałożyła rozporządzeniem (UE) 2015/2385 ⁽⁵⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji.
- (12) Dwa równoległe dochodzenia obejmowały ten sam okres objęty dochodzeniem przeglądownym i ten sam okres badany określony w motywie 13.

5. Dochodzenie

5.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (13) Dochodzenie w sprawie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody obejmowało okres od 1 października 2013 r. do 30 września 2014 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

5.2. Strony zainteresowane postępowaniem i kontrola wyrywkowa

- (14) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących w Brazylii i ChRL, znanych importerów, użytkowników i zainteresowane przedsiębiorstwa handlowe, jak również przedstawicieli państw wywozu.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 350 z 4.10.2014, s. 22).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 350 z 4.10.2014, s. 11).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji (Dz.U. C 354 z 8.10.2014, s. 14).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1081 z dnia 3 lipca 2015 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji (Dz.U. L 175 z 4.7.2015, s. 14).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2385 z dnia 17 grudnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji (zob. s. 91 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (15) Umożliwiono zainteresowanym stronom przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zapowiedziała, że może dokonać doboru próby producentów eksportujących w ChRL, producentów unijnych oraz niepowiązanych importerów zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Nie przewidziano doboru próby dla producentów eksportujących w Brazylii.

Dobór próby producentów eksportujących w ChRL

- (17) Z 12 znanych chińskich producentów dwóch dostarczyło odpowiedź na kwestionariusz w sprawie kontroli wrywkowej. Ze względu na niewielką liczbę przedsiębiorstw współpracujących przeprowadzenie kontroli wrywkowej nie było wymagane.

Dobór próby producentów unijnych

- (18) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przy doborze próby Komisja opierała się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży i produkcji. Próba obejmowała sześciu producentów unijnych i ich przedsiębiorstwa powiązane, jako że na początku dochodzenia wewnętrzna struktura grup nie była jasna, jeśli chodzi o funkcje produkcji i odsprzedaży produktu objętego postępowaniem. Produkcja producentów unijnych objętych próbą stanowiła ponad 70 % całkowitej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba tymczasowa została potwierdzona. Próbę uznaje się za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.
- (19) W marcu 2015 r. jeden z producentów unijnych objętych kontrolą wrywkową zbył na rzecz nowego przedsiębiorstwa całą swoją działalność, w tym urządzenia, prawa, pozwolenia, zobowiązania dotyczące pracowników i istniejące umowy. Zmiana ta nastąpiła po okresie objętym dochodzeniem, dlatego nie ma ona znaczenia dla dochodzenia zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Dobór próby niepowiązanych importerów

- (20) Aby podjąć decyzję, czy dobór próby jest konieczny, i ewentualnie dokonać odpowiedniego wyboru, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (21) Na początkowym etapie skontaktowano się z czternastoma znanymi importerami/użytkownikami i poproszono ich o opisanie swojej działalności i, w stosownych przypadkach, wypełnienie formularza dotyczącego próby załączonego do zawiadomienia o wszczęciu.
- (22) Pięć przedsiębiorstw wypełniło formularz. Cztery spośród nich to przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, tj. użytkownicy przemysłowi, którzy importowali produkt objęty postępowaniem i poddawali go dalszej obróbce, by go następnie odsprzedać, a jedno to przedsiębiorstwo handlowe, które jednak w badanym okresie nie importowało produktu objętego postępowaniem. Ze względu na ograniczoną liczbę przedsiębiorstw, które odpowiedziały na kwestionariusz, przeprowadzenie kontroli wrywkowej nie było uzasadnione w tym przypadku.
- (23) Zgłosiło się dwóch innych użytkowników. Przesłano im kwestionariusz użytkownika.

Kwestionariusze i współpraca

- (24) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii.

- (25) Komisja przesłała kwestionariusze sześciu producentom unijnym objętym próbą i ich powiązanim przedsiębiorstwom, dwóm brazylijskim producentom eksportującym i dwóm chińskim producentom eksportującym, jednemu przedsiębiorstwu handlowemu oraz wspomnianym wyżej sześciu zidentyfikowanym użytkownikom w Unii.
- (26) Odpowiedzi wpłynęły od wszystkich producentów unijnych objętych próbą i od trzech użytkowników.
- (27) Dwóch chińskich producentów eksportujących i jeden brazylijski producent udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Drugi brazylijski producent pierwotnie wyraził zainteresowanie współpracą w ramach dochodzenia, ale nie nadesłał swoich odpowiedzi. W związku z tym Komisja skierowała pismo do tego przedsiębiorstwa, w którym poinformowała je o swoim zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo odpowiedziało, że nie wypełni kwestionariusza, ale że jego stanowisko reprezentować będzie brazylijskie stowarzyszenie producentów aluminium (Associação Brasileira do Alumínio, „ABAL”). ABAL przekazało swoje uwagi na piśmie.

Wizyty weryfikacyjne

- (28) Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce w pomieszczeniach następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni:

- Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Merseburg, Niemcy
- Alcomet AD, Schumen, Bułgaria
- Eurofoil Luxemburg SA, Dudelange, Luksemburg oraz jego przedsiębiorstwo powiązane – Eurofoil France SAS, Rugles, Francja
- Hydro Aluminium Slim S.p.a., Cisterna di Latina, Włochy
- Impol d.o.o., Maribor, Słowenia
- Symetal SA, Ateny, Grecja

Użytkownicy:

- Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co KG, Minden, Niemcy
- Grupa Sphere, Paryż, Francja

Producent eksportujący w Brazylii:

- Companhia Brasileira de Alumínio (CBA), São Paulo, Brazylia

Producenci eksportujący w ChRL:

- Zhenjiang Dingsheng Aluminium Industries Joint-Stock Limited Company, Zhenjiang, ChRL, i jego przedsiębiorstwa powiązane Hangzhou Five Star Aluminium Company, Hangzhou, ChRL; Hangzhou Dinsheng Import & Export, Hangzhou, ChRL; oraz Dingsheng Aluminium Industries (Hong Kong) Trading Co, Hongkong.
- Nanshan Light Alloy co. Ltd., Yantai, ChRL

Producenci w państwie o gospodarce rynkowej:

- Assan Alüminyum San. ve Tic. A.S, Istanbul, Turcja
- Panda Aluminium Inc. Co., Ankara, Turcja

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**1. Produkt objęty postępowaniem**

- (29) Produktem objętym postępowaniem jest folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg („duże zwoje”), pochodząca z Brazylii i ChRL, obecnie objęta kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) („produkt objęty postępowaniem”). Produkt objęty postępowaniem jest powszechnie nazywany folią aluminiową do użytku domowego („AHF”).
- (30) AHF produkowana jest z czystego aluminium, które najpierw odlewane jest w grube arkusze (o grubości kilku milimetrów, tj. do 1 000 razy grubszej od produktu objętego postępowaniem), a następnie walcowane kilkusetkrotnie do pożądanej grubości. Po odwalcowaniu folia jest wyżarzana w procesie termicznym i ostatecznie formowana i zwijana w zwoje rolkowe (rolki).
- (31) Takie zwoje AHF są następnie przewijane na mniejsze rolki przez dalszych przetwórców zwanych przedsiębiorstwami zajmującymi się nawijaniem folii. Uzyskany produkt (tj. rolki dla konsumentów, które nie są produktem objętym postępowaniem) używane są do krótkoterminowego pakowania do różnych celów, głównie w gospodarstwie domowym, cateringu i sprzedaży detalicznej żywności i kwiatów.

2. Produkt podobny

- (32) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Brazylii i Chinach, a także produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Turcji, którą wykorzystano jako państwo analogiczne, oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania.
- (33) Komisja uznała zatem, że produkty te są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (34) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii i ChRL.

1. Brazylia

- (35) Jeden producent z Brazylii współpracował w ramach dochodzenia. Przed wprowadzeniem obowiązujących środków producent ten odpowiadał za 100 % wywozu AHF z Brazylii do Unii.

1.1. Brak wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

- (36) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym brak było wywozu AHF z Brazylii do Unii. W związku z tym w przypadku Brazylii nie ma prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu. Ocena ograniczona była zatem do prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu przy wykorzystaniu cen eksportowych stosowanych w wywozie do innych państw trzecich.

1.2. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (37) Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W badaniu tym przeanalizowano następujące czynniki: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Brazylii, brak przywozu po cenach dumpingowych z Brazylii na inne rynki oraz atrakcyjność rynku unijnego.

1.2.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Brazylii

- (38) Ustalono, że wykorzystanie mocy produkcyjnych przez współpracującego producenta brazylijskiego wynosiło ponad 90 %, a jego wolne moce produkcyjne – 3 000 ton rocznie. Odpowiada to 6 % produkcji przemysłu unijnego i 3 % konsumpcji w Unii. Stwierdzono w związku z tym, że brak jest znacznych wolnych mocy produkcyjnych, które mogłyby zostać skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do Brazylii.
- (39) Dwóch pozostałych znanych producentów brazylijskich nie współpracowało w ramach dochodzenia, w związku z czym ich wolne moce produkcyjne nie mogły zostać zweryfikowane. W analizie przedstawionej przez wnioskodawców oszacowano, że moce produkcyjne folii aluminiowej dwóch pozostałych producentów łącznie wynoszą 58 000 ton dla wszystkich rodzajów folii aluminiowej łącznie, co odpowiada całkowitym zdolnościom współpracującego producenta brazylijskiego. Uznano, że mało prawdopodobne jest, by tych dwóch producentów miało znaczne wolne moce produkcyjne, które zostałyby skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do Brazylii – producenci ci nie prowadzili wywozu do Unii ani w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, ani przed wprowadzeniem obowiązujących środków.

1.2.2. Brak przywozu po cenach dumpingowych z Brazylii na inne rynki

- (40) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym współpracujący producent brazylijski prowadził wywóz na rzecz jednego klienta w Stanach Zjednoczonych. Wywóz ten stanowił 68 % całkowitego wywozu AHF z Brazylii do Stanów Zjednoczonych w 2013 r., co oznacza, że współpracujący producent był największym brazylijskim eksporterem folii aluminiowej. Wywóz ten stanowił 33 % łącznego wywozu AHF z Brazylii w 2013 r. Nie stwierdzono istnienia dumpingu w ramach tego wywozu, jeśli porównuje się cenę eksportową z wartością normalną w Brazylii. Brak dumpingu stwierdzono przy użyciu metody wskazanej poniżej.

1.2.2.1. Wartość normalna

- (41) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja w pierwszej kolejności zbadała, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego, dokonywanej przez współpracującego producenta brazylijskiego na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych, była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością sprzedaży eksportowej, tzn. czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem z Brazylii. Na tej podstawie ustalono, że sprzedaż krajowa w Brazylii była reprezentatywna.
- (42) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego może być uznana za dokonywaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono, jaki odsetek sprzedaży krajowej dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przyniósł zysk. Stwierdzono, że sprzedaż krajową prowadzono w zwykłym obrocie handlowym.
- (43) W ten sposób ustalono wartość normalną na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczonej jako średnia ważona cena krajowej sprzedaży z zyskiem dokonanej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

1.2.2.2. Określenie ceny eksportowej

- (44) Cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych pierwszemu niezależnemu klientowi cen eksportowych.

1.2.2.3. Porównanie

- (45) Wartość normalną i cenę eksportową współpracującego producenta eksportującego porównano na podstawie ceny ex-works. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (46) Na tej podstawie przeprowadzono dostosowanie dotyczące różnic pod względem właściwości fizycznych, kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów pakowania, kosztów kredytu, bonifikat i prowizji w przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen.

1.2.2.4. Margines dumpingu

- (47) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że przywóz do Stanów Zjednoczonych nie odbywał się po cenach dumpingowych.
- (48) W związku z tym Komisja uważa, że gdyby istniejące środki miały zostać uchylone, nie jest prawdopodobne, by producenci eksportujący z Brazylii sprzedawali produkt objęty postępowaniem na rynek unijny po cenach dumpingowych.

1.2.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (49) Ceny na brazylijskim rynku krajowym są atrakcyjne, na co wskazuje fakt, że większa część produkcji sprzedawana jest na rynku krajowym. Sprzedaż na rynku krajowym przynosi zyski. Ceny w Brazylii są podobne do cen na rynku unijnym.
- (50) Dlatego nie oczekuje się, że w przypadku wygaśnięcia środków wywóz z Brazylii na rynek unijny miałby znacznie wzrosnąć, podcinając ceny unijne.

1.2.4. Argumenty zainteresowanych stron dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii

- (51) Dwie zainteresowane strony, ABAL i CBA, twierdziły, że nie istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii z następujących względów:
- (i) brak wywozu z Brazylii produktu objętego postępowaniem na rynek unijny;
 - (ii) ze względu na rosnący popyt krajowy Brazylii stała się ostatnio importers netto aluminium zamiast eksporterem netto;
 - (iii) wzrost kosztów produkcji ze względu na zwiększone koszty surowców i energii elektrycznej, skutkujące utratą konkurencyjności przez produkty brazylijskie;
 - (iv) brak wywozu z Brazylii do Unii dużych ilości folii aluminiowej do dalszego przetwarzania, produktu podobnego, który nie jest objęty środkami antydumpingowymi;
 - (v) istnienie przedsiębiorstw powiązanych mających już siedzibę w Unii, które są odpowiedzialne za obsługę rynku unijnego zamiast uciekania się do wywozu z Brazylii;
 - (vi) brak wolnych mocy produkcyjnych i zmniejszająca się produkcja w Brazylii oraz wynikający z tego faktu brak prawdopodobieństwa przekierowania lub zwiększenia mocy;
 - (vii) różnice we właściwościach fizycznych między produktami sprzedawanymi na rynku krajowym oraz produktami wywozonymi.

- (52) Jeśli chodzi o pierwszy argument – brak wywozu z Brazylii do Unii został potwierdzony w toku dochodzenia. Komisja uważa jednak, że wspomniany brak wywozu mógł być skutkiem istniejących środków antydumpingowych. W związku z tym brak wywozu nie jest sam w sobie wystarczającym dowodem, by uznać, że nie zachodzi ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu.
- (53) Jeśli chodzi o drugi argument, status importera netto aluminium pierwotnego, jaki Brazylia posiada od 2014 r., został potwierdzony w toku dochodzenia. Potwierdzono także wzrost popytu krajowego w Brazylii: w okresie między 2009 a 2013 r. konsumpcja krajowa wszystkich produktów z aluminium wzrosła o 48 %, a konsumpcja folii aluminiowej wzrosła o 24 %. Jednakże zainteresowane strony nie przedstawiły dowodów potwierdzających, że ten fakt bezwzględnie wyeliminowałby ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu. Niemniej jednak, jak wyjaśniono powyżej, przy analizie atrakcyjności rynku unijnego taki wyższy popyt krajowy w Brazylii uważany był za czynnik zwiększający atrakcyjność rynku krajowego.
- (54) Jeżeli chodzi o trzeci argument, dochodzenie potwierdziło wyższe ceny na rynku krajowym, nie wystarcza to jednak, by stwierdzić, że dumping nie wystąpi ponownie w obliczu wysokich cen krajowych.
- (55) W odniesieniu do czwartego argumentu zainteresowane strony nie dostarczyły dowodów na to, że zachowanie w odniesieniu do jednego produktu może być zastosowane do przewidywania zachowań w przypadku innego. Argument ten został zatem odrzucony.
- (56) Jeśli chodzi o piąty argument, dochodzenie potwierdziło, że istnieją przedsiębiorstwa, które są powiązane z niewspółpracującymi producentami brazylijskimi i które mają siedzibę w Unii. Ponieważ jednak żadne z tych przedsiębiorstw nie współpracowało w ramach dochodzenia, niemożliwe było ustalenie, czy rzeczywiście produkowały one produkt podobny przeznaczony na rynek unijny. W związku z tym powyższy argument nie mógł zostać zweryfikowany.
- (57) Jeśli chodzi o szósty argument, w dochodzeniu potwierdzono brak znacznych wolnych mocy produkcyjnych. Wnioski takie sformułowano przy ocenie mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych w Brazylii, jak wyjaśniono powyżej.
- (58) Co się tyczy siódmego argumentu, różnice we właściwościach fizycznych zostały należycie uwzględnione przy porównywaniu wartości normalnej i cen eksportowych, jak wyjaśniono powyżej.

1.2.5. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii

- (59) W toku dochodzenia wykazano, że w Brazylii istnieją tylko ograniczone wolne moce produkcyjne, które mogłyby zostać skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do Brazylii. Nie stwierdzono przywozu po cenach dumpingowych na inne rynki. Atrakcyjność rynku unijnego dla producentów brazylijskich uważa się za ograniczoną z uwagi na dużą atrakcyjność rynku krajowego i podobieństwo cen.
- (60) W związku z powyższym ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii w przypadku wygaśnięcia środków uznano za mało prawdopodobne.
- (61) W konsekwencji postępowanie powinno zostać zakończone w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Brazylii.

2. ChRL

- (62) Dwóch producentów z ChRL współpracowało w ramach dochodzenia. Pierwotnie zgłosili oni 4 264 tony wywozu do Unii, co według Eurostatu odpowiadałoby 250 % – 350 % całkowitego przywozu z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W toku dochodzenia ustalono, że wielkość wywozu mieści się w przedziale od 900 do 1 100 ton w przypadku pierwszego producenta, co odpowiada 53 % – 90 % całkowitego wywozu z ChRL do Unii. Większość tego wywozu odbywała się w ramach procedury uszlachetniania czynnego i stąd nie była przedmiotem ceł antydumpingowych ani opłat celnych. Stwierdzono, że drugi producent nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

2.1. Wybór państwa analogicznego i obliczanie wartości normalnej

- (63) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o ustosunkowanie się do propozycji wykorzystania Turcji jako państwa trzeciego o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do ChRL. Turcja była już wykorzystywana jako państwo analogiczne w pierwotnym dochodzeniu.
- (64) Jedna zainteresowana strona wyraziła zastrzeżenia co do propozycji dotyczącej Turcji i zasugerowała Republikę Południowej Afryki jako alternatywne państwo analogiczne, twierdząc, że RPA byłoby bardziej odpowiednie, gdyż struktura kosztów tureckich producentów różni się od chińskiej struktury kosztów oraz że Turcja nałożyła cło antydumpingowe w wysokości 22 % na przywóz z Chin wszystkich rodzajów folii aluminiowej w lipcu 2014 r.
- (65) Oprócz sugestii przekazanych przez zainteresowane strony Komisja sama starała się zidentyfikować właściwe państwo analogiczne. Stwierdziła, że Indie, Japonia, Korea Południowa, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Stany Zjednoczone i Tajwan mogłyby być dodatkowymi potencjalnymi państwami analogicznymi ze względu na dużą wielkość produkcji folii aluminiowej. Jednakże ustalono, że Japonia, Stany Zjednoczone i Tajwan produkują cieńszą folię aluminiową, ale nie produkt objęty postępowaniem.
- (66) Wnioski o współpracę wysłano do znanych producentów w Indiach, Republice Południowej Afryki, Korei Południowej, Zjednoczonych Emiratach Arabskich i Turcji. Współpracę nawiązało tylko dwóch producentów eksportujących w Turcji. Producenci z innych potencjalnych państw analogicznych nie udzielili odpowiedzi.
- (67) Stwierdzono, że Turcja jest znaczącym producentem folii aluminiowej i posiada otwarty i wolny od zakłóceń rynek pod względem cen surowców lub energii elektrycznej. Procesy produkcji w Turcji i w ChRL uznano za podobne. Turcja została wybrana jako państwo analogiczne na potrzeby ustalenia wartości normalnej dla ChRL zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego; przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach obu współpracujących przedsiębiorstw.
- (68) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności zbadano, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez współpracujących producentów tureckich na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością sprzedaży eksportowej do Unii, tzn. czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii. Na tej podstawie ustalono, że sprzedaż krajowa w państwie analogicznym była reprezentatywna.
- (69) Zbadano również, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego może być traktowana jako dokonana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono, jaki odsetek sprzedaży krajowej dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przyniósł zysk. Ustalono, że sprzedaż na rynku krajowym jednego z producentów była dokonywana w zwykłym obrocie handlowym, podczas gdy rentowność sprzedaży drugiego producenta nie mogła zostać określona z powodu braku szczegółowych danych księgowych dotyczących kosztów.
- (70) Wartość normalna drugiego producenta nie mogła zostać skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ze względu na brak szczegółowych danych księgowych dotyczących kosztów.
- (71) Wartość normalną ustalono zatem na podstawie rzeczywistej ceny krajowej pierwszego producenta, obliczonej jako średnia ważona cena krajowej sprzedaży z zyskiem dokonanej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (72) Jeden chiński producent twierdził, że wartość normalna nie może zostać prawidłowo obliczona na podstawie krajowej sprzedaży tylko jednego producenta tureckiego. Ponadto chiński producent podkreślił, że poufny charakter danych handlowych tureckiego producenta uniemożliwił dokonanie oceny lub uzasadnienie odnośnego marginesu dumpingu.

- (73) Wykorzystanie danych jednego producenta w państwie analogicznym jest zgodne z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którym ceny takie mogą być stosowane, gdy są one wynikiem rzeczywistej konkurencji na rynku krajowym. Jak wskazano w motywach 68 i 69 powyżej, istnieje kilku tureckich producentów krajowych, a Turcja jest także importerm folii aluminiowej. Komisja uważa zatem, że ceny na rynku tureckim są wynikiem rzeczywistej konkurencji i nie ma informacji wskazujących, że ceny jednego producenta nie mogą zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej. Jeśli chodzi o dane handlowe, Komisja musi chronić poufność danych przedłożonych przez strony, a zatem nie może ujawniać chińskiemu producentowi szczególnie chronionych informacji handlowych dotyczących producenta tureckiego. Należy zatem odrzucić argumenty tego chińskiego eksportera.

2.2. Określenie ceny eksportowej

- (74) Cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych pierwszemu niezależnemu klientowi cen eksportowych.
- (75) Jeden chiński producent stwierdził, że jego stawki zwrotu podatku VAT zostały nieprawidłowo obliczone. Obliczenia zostały odpowiednio zmienione i Komisja ponownie udostępniła zainteresowanemu producentowi zrewidowane ustalenia.

2.3. Porównanie

- (76) Wartość normalną i cenę eksportową współpracującego producenta eksportującego porównano na podstawie ceny ex-works. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (77) Na tej podstawie przeprowadzono dostosowanie dotyczące kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów pakowania, kosztów kredytu, bonifikat i prowizji w przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen.
- (78) Jeden chiński producent twierdził, że normalne cło przywózowe w wysokości 7,5 % w Turcji powoduje podwyższenie cen krajowych o tę samą wartość i że powinno to zostać dostosowane, aby zapewnić rzetelne porównanie. Chiński producent twierdził także, że dostosowanie ze względu na koszty pakowania nie było uzasadnione, ponieważ wszyscy producenci, niezależnie od lokalizacji, ponoszą koszty pakowania.
- (79) Komisja zauważa, że Chiny także wprowadziły cło na przywóz folii aluminiowej. W związku z tym wydaje się, że porównanie nie jest zakłócone ze względu na istnienie podobnej należności celnej w Turcji. Ponadto nawet gdyby zastosowano dostosowanie ze względu na cło przywózowe, nie zmieniłoby to faktu, że istnieje znaczny dumping ze strony chińskich eksporterów na rynku unijnym. Jeśli chodzi o koszty pakowania, dostosowano zarówno chińskie ceny eksportowe, jak i tureckie ceny krajowe, aby zneutralizować wszelkie różnice dotyczące opakowań. W związku z tym dostosowanie kosztów pakowania nie może powodować zakłóceń w porównaniu. Dlatego też argumenty te należy oddalić.

2.4. Margines dumpingu

- (80) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna każdego typu produktu podobnego w państwie analogicznym została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem.
- (81) Na tej podstawie wyliczono następujący średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF (ceny kosztu, ubezpieczenia i frachtu) na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Zhenjiang Dingsheng Aluminium Industries Joint-Stock Limited Company, Zhenjiang, ChRL	28,1 %

2.5. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu z ChRL

- (82) Oprócz ustalenia dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, Komisja zbadała prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków. Przeanalizowano następujące dodatkowe czynniki: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL, przywóz po cenach dumpingowych z ChRL na inne rynki oraz atrakcyjność rynku unijnego.

2.5.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL

- (83) Ustalono, że wykorzystanie mocy produkcyjnych dwóch współpracujących producentów chińskich wyniosło odpowiednio 85 % i 90 %. Wolne moce produkcyjne dla tych dwóch producentów ustalono na 50 000 ton. Odpowiada to łącznej produkcji przemysłu unijnego i ponad 50 % konsumpcji w Unii. Ponadto jedno ze współpracujących przedsiębiorstw było w trakcie procesu budowy dodatkowych zdolności w zakresie walcowania folii w wymiarze 40 000 ton. Stwierdzono w związku z tym, że brak jest znacznych wolnych mocy produkcyjnych, które – co najmniej częściowo – mogłyby zostać skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do ChRL.
- (84) Pozostali znani producenci chińscy nie współpracowali w ramach dochodzenia, w związku z czym ich wolne moce produkcyjne nie mogły zostać zweryfikowane. W analizie przedstawionej przez wnioskodawców oszacowano, że moce produkcyjne folii aluminiowej pozostałych niewspółpracujących producentów chińskich łącznie są około dziesięć razy większe niż moce dwóch współpracujących producentów łącznie. W analizie oszacowano, że całkowite chińskie moce produkcyjne obejmujące wszystkie rodzaje folii aluminiowej są o 450 000 ton większe niż całkowita konsumpcja krajowa w Chinach. Analiza przewiduje także, że chińskie moce produkcyjne będą nadal wzrastać, z 2,5 mln ton w 2014 r. do 2,8 mln ton w 2018 r., oraz że wzrost chińskiej konsumpcji krajowej, z 2,1 mln ton do 2,4 mln ton w tym samym okresie, najprawdopodobniej nie będzie wystarczający, by w pełni zaabsorbować wzrost zdolności. Uznano w związku z tym, że prawdopodobnie niewspółpracujący producenci posiadać będą dodatkowe wolne moce produkcyjne, które – co najmniej częściowo – mogłyby zostać skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do ChRL.
- (85) Jeden chiński producent, nie kwestionując ustaleń dotyczących wolnych mocy produkcyjnych, twierdził, że założenie, zgodnie z którym wszystkie wolne moce produkcyjne zostałyby skierowane na rynek unijny, jest nierealistyczne.
- (86) Komisja uważa, zgodnie ze swoją oceną w motywach 84 i 97, że wolne moce produkcyjne mogłyby zostać skierowane na rynek unijny, co najmniej częściowo. Motyw 83 został odpowiednio zmieniony.

2.5.2. Przywóz po cenach dumpingowych z ChRL na inne rynki

- (87) Ustalono, że ceny eksportowe na inne rynki stosowane przez jednego współpracującego chińskiego producenta w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (główne rynki eksportowe to: Zjednoczone Emiraty Arabskie, Arabia Saudyjska, Stany Zjednoczone, Egipt i Indie) były niższe od wartości normalnej ustalonej w motywach 63–71 powyżej, a zatem przywóz odbywał się po cenach dumpingowych. Ceny eksportowe na inne rynki drugiego chińskiego producenta nie mogły zostać zgromadzone.
- (88) W związku z występowaniem dumpingu w przywozie na inne rynki, Komisja stwierdza, że producent eksportujący z ChRL sprzedaje produkt objęty postępowaniem do krajów trzecich po cenach dumpingowych. W związku z tym Komisja uważa, że gdyby istniejące środki miały zostać uchylone, prawdopodobne jest, że producenci eksportujący z ChRL sprzedawaliby również produkt objęty postępowaniem na rynek unijny po cenach dumpingowych.
- (89) Jeden chiński producent twierdził, że stwierdzenie istnienia dumpingu w wywozie na inne rynki jest bez znaczenia, ponieważ zakres przeglądu jest ograniczony do rynku unijnego i nie obejmuje rynku światowego. Według producenta chińskiego porównania cen między rynkami są niestosowne, ponieważ struktury cen mogą być różne w różnych częściach świata. Ponadto wywóz z Unii na te same rynki również powinien zostać porównany i mógłby prowadzić do stwierdzenia, że ceny na rynku unijnym są zbyt wysokie.

- (90) Jak wyjaśniono w motywie 82, oceniając prawdopodobieństwo wystąpienia dumpingu na rynku unijnym, Komisja wzięła pod uwagę kilka wskaźników. Komisja uważa, że eksporterzy, którzy dopuszczają się dumpingu na innych rynkach, są – w porównaniu z eksporterami, którzy nie stosują praktyk dumpingowych na innych rynkach – bardziej skłonni prowadzić przywóz po cenach dumpingowych także do Unii. Z tego względu jest to miarodajny wskaźnik przy ustalaniu prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu. W związku z tym argument musi zostać odrzucony.
- (91) Argument dotyczący zachowania eksportowców unijnych został omówiony w motywie 171.

2.5.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (92) Jak wspomniano w motywie 114 poniżej, w toku dochodzenia wykazano, że przywóz z Chin dokonywany w ramach zwykłego systemu przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym miał spowodować podcięcie cen przemysłu unijnego średnio o 12,2 % w przypadku braku ceł antydumpingowych. Ponadto ustalono, że chiński przywóz odbywający się w ramach procedury uszlachetniania czynnego i w związku z tym nieobjęty cłami antydumpingowymi ani opłatami celnymi, który stanowi około 75 % przywozu z ChRL, powodował podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego o 18 %. Chińskie ceny są również niższe niż ceny eksportowe stosowane przez inne państwa w wywozie do Unii. To zróżnicowanie cen ukazuje z pewnością atrakcyjność rynku unijnego oraz zdolność chińskich eksporterów do konkurowania przy pomocy cen w przypadku uchylecia środków.
- (93) Można zatem rozsądnie oczekiwać, że w przypadku uchylecia środków znaczna część obecnego wywozu z Chin została by ponownie skierowana do Unii.
- (94) Warto przypomnieć, że przed nałożeniem pierwotnych środków w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że chiński udział w rynku unijnym wynosił 30,72 %. Dlatego oczekuje się, że w przypadku wygaśnięcia środków wywóz z Chin obecnie wynoszący 2 % udziału w rynku unijnym znacznie wzrośnie, tak aby odzyskać utracone udziały w rynku Unii.
- (95) Jeden chiński producent twierdził, że niewielki poziom podjęcia był częścią normalnego mechanizmu ustalania cen i występuje zawsze, gdy producenci zagraniczni konkurują z producentami krajowymi. Podcięcie cenowe w wysokości 12,2 % nie byłoby nadmiernie wysokie i nie miało stwarzać trudności unijnym producentom.
- (96) Istnienie podjęcia cenowego samo w sobie nie pozwala stwierdzić nieuczciwego zachowania eksportera. W omawianym przypadku stwierdzony margines podjęcia cenowego wskazywał jednak, jaki byłby prawdopodobny poziom cen chińskiego przywozu w przypadku wygaśnięcia środków oraz jaka byłaby ich zdolność do przejmowania udziałów w rynku UE ze szkodą dla przemysłu unijnego. Ponadto ustalono, że przywóz ten będzie prawdopodobnie odbywał się po cenach dumpingowych. W związku z tym argument, że poziom podjęcia cenowego wynoszący 12,2 % nie byłby nadmiernie wysoki, jest nieuzasadniony w tym kontekście i został w związku z tym odrzucony.

2.5.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu z ChRL

- (97) W toku dochodzenia wykazano, że chiński przywóz nadal napływał na rynek unijny po cenach dumpingowych, przy znaczących marginesach dumpingu. Wykazano również, że wolne moce produkcyjne dotyczące produktu objętego postępowaniem w ChRL są znaczące w stosunku do konsumpcji w Unii podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Te wolne moce prawdopodobnie zostaną – co najmniej częściowo – skierowane na rynek unijny, w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do ChRL.
- (98) Ponadto wywóz z ChRL do państw trzecich odbywał się po cenach dumpingowych. Takie zachowanie cenowe chińskich eksporterów na rynkach państw trzecich wskazuje na prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu na rynku unijnym w przypadku wygaśnięcia środków.
- (99) Ponadto ze względu na atrakcyjność rynku unijnego pod względem cen istnieje ryzyko, iż chiński wywóz zostanie ponownie skierowany na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków.

- (100) W związku z powyższym istnieje prawdopodobieństwo, że w przypadku wygaśnięcia środków, chiński przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem znacznie by wzrósł, jeżeli obowiązujące środki zostałyby zniesione.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (101) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym produkt podobny był wytwarzany przez dwunastu znanych producentów unijnych. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (102) Całkowitą produkcję unijną w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym szacuje się na 47 349 ton. Komisja ustaliła tę wartość w oparciu o dane Eurostatu, zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz szacunkowe dane dotyczące producentów nieobjętych próbą i dostarczone przez wnioskodawców. Jak wskazano w motywie 18, producenci unijni wybrani do próby reprezentowali ponad 70 % ogólnej unijnej produkcji produktu podobnego.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Uwagi wstępne

- (103) Dane dotyczące wielkości produkcji, zdolności produkcyjnych, wielkości sprzedaży, zatrudnienia i wielkości wywozu dla całego przemysłu unijnego w okresie badanym zostały przedłożone przez wnioskodawców. Były to szacunkowe dane, obejmowały wartości maksymalne i minimalne oraz przedstawione były z podziałem na dwie kategorie: producenci unijni objęci próbą oraz producenci unijni nieobjęci próbą. W przypadku producentów unijnych objętych próbą Komisja wykorzystwała rzeczywiste zweryfikowane dane dostarczone przez te przedsiębiorstwa w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W przypadku producentów unijnych nieobjętych próbą wykorzystano dane liczbowe dostarczone przez wnioskodawców. Zainteresowane strony mogły przedstawiać uwagi dotyczące tych szacunkowych wartości. Żadne uwagi jednak nie wpłynęły.

2. Konsumpcja w Unii

- (104) W bieżącym dochodzeniu wykorzystano dane na temat konsumpcji unijnej ustalone i opublikowane w równoległym dochodzeniu. Zostały one określone na podstawie całkowitej szacunkowej wielkości sprzedaży produkcji własnej przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz całkowitej wielkości przywozu na podstawie danych Eurostatu, skorygowanych w stosownych przypadkach, w oparciu o zweryfikowane dane dostarczone przez producenta eksportującego w ramach równoległego dochodzenia dotyczącego przywozu z Rosji, oraz odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (105) Ze względu na fakt, że w Rosji jest tylko jeden producent eksportujący, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do tego eksporterka musiały zostać podane w formie zakresów dla zachowania ich poufności. Ponadto, aby uniknąć obliczania wielkości rosyjskiego przywozu poprzez odliczenie, konieczne było również podanie w formie zakresów danych dotyczących konsumpcji i wielkości przywozu z innych państw trzecich.
- (106) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja AHF w Unii (w tonach)

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Konsumpcja w Unii	[71 300–82 625]	[74 152–92 540]	[84 847–108 239]	[83 421–105 760]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[104–112]	[119–131]	[117–128]

Źródło: Dane opublikowane w dochodzeniu równoległym na podstawie danych Eurostatu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacji przedstawionych przez wnioskodawców.

- (107) Konsumpcja w Unii wzrosła między 2011 a 2013 r., ale spadła między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym. Ogółem w okresie badanym konsumpcja wzrosła o 17 % – 28 %. Wzrost konsumpcji między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym był spowodowany głównie wzrostem przywozu z Rosji i innych państw trzecich, podczas gdy sprzedaż produkcji własnej przemysłu unijnego na rynku unijnym odnotowała tylko niewielki wzrost (zob. motyw 134).

3. Wielkość, ceny i udział w rynku przywozu z ChRL

- (108) Ponieważ w toku dochodzenia ustalono, że nie istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii (zob. motyw 60), analiza wielkości, cen i udziału w rynku przywozu jest ograniczona do przywozu z ChRL. Komisja określiła wielkość i ceny przywozu z ChRL na podstawie danych Eurostatu.

a) Wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL

- (109) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
ChRL				
Wielkość przywozu w ramach zwykłego systemu przywozu (w tonach)	[2 000–2 300]	[200–400]	[150–350]	[300–400]
Wielkość przywozu w ramach procedury uszlachetnienia czynnego (w tonach)	[800–1 000]	[700–1 000]	[950–1 300]	[900–1 300]
Całkowita wielkość przywozu (wszystkie systemy) (w tonach)	[2 843–3 205]	[967–1 378]	[1 137–1 603]	[1 222–1 699]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[34–43]	[40–50]	[43–53]
Udział w rynku	4 %	1 %	1 %	2 %

Źródło: Eurostat.

- (110) W badanym okresie wielkość przywozu z ChRL spadła o 47–57 %, a odnośne udziały w rynku zmniejszyły się z 4 do 2 %, tj. o dwa punkty procentowe. Zarówno wielkość przywozu, jak i udział w rynku przywozu z ChRL w całym badanym okresie pozostały jednak niewielkie.

b) *Ceny przywozu i podcięcie cenowe*

(111) W poniższej tabeli przedstawiono średnią cenę przywozu produktów po cenach dumpingowych.

Tabela 3

Średnie ceny przywozu po cenach dumpingowych

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
ChRL				
Średnia cena (EUR/t)	2 251	2 417	2 306	2 131
Wskaźnik (2011 = 100)	100	107	102	95

Źródło: Eurostat.

- (112) Średnie ceny przywozu z ChRL spadły w badanym okresie z 2 251 EUR/tonę do 2 131 EUR/tonę, co oznacza spadek o około 5 %. Ceny przywozu z Chin były średnio niższe niż ceny sprzedaży stosowane przez przemysł unijny na unijnym rynku oraz ceny przywozu z pozostałych państw trzecich podczas całego okresu badanego.
- (113) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym około 75 % przywozu z Chin, którego udział w rynku przekraczał 1 %, było dokonywane w ramach procedury uszlachetniania czynnego, w związku z czym nie było przedmiotem ceł antydumpingowych ani opłat celnych. Ustalono, że przywóz ten powodował podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego o 18 %. Jeśli chodzi o współpracującego producenta eksportującego, który odpowiadał za około 53 % – 90 % przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, a 98 % jego przywozu dokonywane było w ramach procedury uszlachetniania czynnego, ustalono, że margines podcięcia cenowego sytuował się w przedziale między 15 % a 18 %.
- (114) Pozostałe 25 % chińskiego przywozu dokonano w ramach zwykłego systemu przywozu. Po dodaniu opłat celnych oraz cła antydumpingowego do chińskich cen CIF, chińskie ceny obliczone dla tego przywozu były średnio wyższe niż ceny sprzedaży stosowane przez przemysł unijny na rynku unijnym, w związku z czym występowało ujemne podcięcie cenowe (– 12,5 %). Jednakże gdy przy analizie cen importowych nie bierze się pod uwagę ceł antydumpingowych doszłoby do podcięcia cenowego wynoszącego 12,2 %.
- (115) Jeśli analizować cały chiński przywóz, niezależnie od systemu w jakim jest on dokonywany, i po dodaniu mających zastosowanie opłat celnych oraz ceł antydumpingowych do cen CIF przywozu dokonanego w ramach zwykłego systemu przywozu, ustalono, że chińskie ceny powodowały podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego średnio o 10,2 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (116) Jeden chiński producent twierdził, że margines podcięcia cenowego w wysokości 18 % ustalony dla chińskiego przywozu dokonywanego w ramach procedury uszlachetniania czynnego był błędny, ponieważ ceny producentów unijnych obejmowały „automatyczną 7,5 % normalną stawkę”, z której użytkownicy krajowi nie mogli zostać zwolnieni w przypadku uwzględniania AHF wytwarzanego w Unii w wywozie do państw trzecich. Jednakże zainteresowana strona nie podała uzasadnienia dla tego argumentu, a w szczególności nie wyjaśniła pojęcia „automatycznej normalnej stawki”. W każdym razie należy przypomnieć, że, jak wyjaśniono w motywie 113, przywóz dokonany w ramach procedury uszlachetniania czynnego nie podlega oczeniu. Z tego względu dostosowanie uwzględniające należności celne, które nie zostały uregulowane, nie byłoby uzasadnione. Należy także odnotować, że Komisja należycie zastosowała dostosowanie uwzględniające cła przy ustalaniu marginesu podcięcia dla przywozu dokonanego w ramach zwykłego systemu przywozu w motywie 114 i dla wszystkich chińskich przywożonych towarów niezależnie od systemu przywozu w motywie 115. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (117) Ten sam chiński producent twierdził, że należało odliczyć stawkę należności celnej od marginesów podcięcia 12,2 % i 10,2 % ustalonych odpowiednio w motywach 114 i 115. Sprecyzowano jednak, że aby ustalić te marginesy, Komisja już uwzględniła cło stosowane do przywozu dokonanego w ramach zwykłego systemu przywozu. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4. Przywóz z innych państw trzecich

Tabela 4

Przywóz z innych państw trzecich (wszystkie systemy przywozu)

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodem przeglądowym
Brazylia	Wielkość (w tonach)	0	0	0	0
Rosja	Wielkość (w tonach)	[19 532–26 078]	[23 243–34 422]	[27 345–39 116]	[26 368–37 812]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[119–132]	[140–150]	[135–145]
	Udział w rynku	29 %	34 %	34 %	34 %
	Średnia cena (EUR/t)	[2 145–2 650]	[2 038–2 624]	[1 952 – 2 571]	[1 973 – 2 597]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[95–99]	[91–97]	[92–98]
Turcja	Wielkość (w tonach)	[5 120–6 100]	[8 090–10 553]	[11 213–14 213]	[11 520–14 579]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[158–173]	[219–233]	[225–239]
	Udział w rynku	7 %	11 %	13 %	13 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 950	2 743	2 710	2 571
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	92	87
Inne państwa trzecie (z wyłączeniem Chin)	Wielkość (w tonach)	[3 100–3 750]	[279–750]	[1 891–3 000]	[3 162–4 313]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[9–20]	[61–80]	[102–115]
	Udział w rynku	4 %	1 %	2 %	4 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 878	2 830	2 687	2 406
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	98	93	84
Ogółem	Wielkość (w tonach)	[29 000–35 000]	[33 000–43 000]	[41 000–54 000]	[42 000–56 000]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[113–125]	[142–155]	[145–160]
	Udział w rynku	41 %	46 %	50 %	51 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 538	2 453	2 401	2 367
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	97	95	93

Źródło: Eurostat, dane dotyczące Rosji ustalone i opublikowane w dochodzeniu równoległym.

- (118) W badanym okresie przywóz z innych państw trzecich do Unii wzrósł o 45 % – 60 %, co oznacza, że tempo jego wzrostu było szybsze niż wzrost konsumpcji w Unii. Udział w rynku innych państw trzecich wzrósł w związku z tym z 41 % do 51 % w tym okresie.
- (119) W badanym okresie nie miał miejsca przywóz z Brazylii. W okresie od 2011 do 2013 r. wielkość przywozu z Rosji wzrosła o 40–50 %, a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nieznacznie zmalała. Odnośny udział w rynku wzrósł z 29 % w 2011 r. do 34 % w 2012 r., a następnie utrzymał się na stałym poziomie do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W okresie badanym przywóz z Turcji wzrósł o 125–139 %, a jego udział w rynku wzrósł z około 7 do 13 %. Ceny tureckiego przywozu spadły o 13 % w okresie badanym, ale utrzymały się powyżej poziomu cen przywozu z innych państw trzecich, w tym Rosji i Chin, i były na podobnym poziomie jak ceny przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (120) Ogółem przywóz z innych państw trzecich z wyłączeniem ChRL, Rosji i Turcji wzrósł o 2–15 %. Jednakże wraz ze wzrostem konsumpcji unijnej zmalał całkowity udział w rynku tego przywozu (z 4 % w 2011 r. do około 2 % w 2013 r.), a następnie wzrósł do 4 % na koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym; ceny były w tym przypadku niższe niż ceny przemysłu unijnego, z wyjątkiem 2012 r.
- (121) Ceny przywozu z innych państw trzecich były wyższe niż ceny przywozu z ChRL w całym badanym okresie.
- (122) Jeden chiński producent twierdził, że analiza Komisji dotycząca przywozu z innych krajów trzecich zawarta w motywach 118–121 powinna była obejmować cały rynek folii, a nie koncentrować się na produkcie objętym postępowaniem, ponieważ decyzje podejmowane przez producentów unijnych w odniesieniu do innych rodzajów folii rzekomo miały wpływ na ich produkcję produktu objętego postępowaniem. Argument ten nie został jednak poparty dowodami. W każdym przypadku w toku dochodzenia ustalono, jak wspomniano w motywie 185, że największy objęty próbą producent unijny AHF produkował wyłącznie AHF i że producenci unijni, którzy produkowali zarówno AHF, jak i innego rodzaju folię aluminiową – folię aluminiową do dalszego przetwarzania („ACF”) – nie mogli z łatwością przechodzić z produkcji jednego produktu do produkcji innego, jako że oba te produkty musiały być produkowane w pewnych ilościach w celu zwiększenia wydajności. Jak wspomniano w motywie 185 w toku dochodzenia wykazano również, że w przypadku objętych próbą producentów unijnych stosunek produkcji między tymi rodzajami folii aluminiowej był stały w badanym okresie. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (123) Jeden producent chiński zauważył, że ponieważ moce produkcyjne producentów unijnych stanowiły mniej niż 50 % unijnej konsumpcji użytkownicy musieli przywozić AHF od producentów eksportujących w państwach trzecich. Na tej podstawie chiński producent twierdził, że producenci eksportujący konkurowali między sobą, a nie z producentami unijnymi, prowadząc dostawy na rzecz użytkowników nieobsługiwanych przez producentów unijnych. Argument ten nie był jednak uzasadniony. Po pierwsze, twierdzenie, że moce produkcyjne producentów unijnych stanowiły mniej niż 50 % unijnej konsumpcji, jest błędne. Jak wykazano w motywach 106 i 129 moce produkcyjne przemysłu unijnego stanowiły między 58 % a 74 % unijnej konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i wyniosły powyżej 55 % w całym badanym okresie. Ponadto, jak pokazano w tabeli 5, w toku dochodzenia ustalono, że podczas całego okresu badanego przemysł unijny dysponował wolnymi mocami produkcyjnymi, które mogły zostać wykorzystane na potrzeby rynku Unii, gdyby faktycznie nie występował konkurencyjny przywóz po cenach dumpingowych. Ponadto przywóz z państw trzecich również stanowił konkurencję dla produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny, ponieważ aktualni klienci producentów unijnych byli w stanie przestawić się na dostawców z państw trzecich. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.1. Uwagi ogólne

- (124) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie czynniki i wskaźniki ekonomiczne, które mogły wpłynąć na stan przemysłu unijnego.
- (125) Jak wspomniano w motywie 18, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.
- (126) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie na makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Jak wyjaśniono w motywie 103, Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu unijnego na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawców, które zostały należycie zweryfikowane w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne

dotyczące jedynie przedsiębiorstw objętych próbą na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

- (127) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: wielkość produkcji, zdolności produkcyjne, wykorzystanie zdolności produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (128) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (129) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Całkowita produkcja przemysłu unijnego, zdolności produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	44 316	46 165	48 796	47 349
Wskaźnik (2011 = 100)	100	104	110	107
Moce produkcyjne (w tonach)	54 777	54 485	59 186	61 496
Wskaźnik (2011 = 100)	100	99	108	112
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	81 %	85 %	82 %	77 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	105	102	95

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawców.

- (130) Poziom produkcji wahał się w okresie badanym. Produkcja wzrosła między 2011 a 2013 r., ale zmniejszyła się między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji zwiększyła się o 7 %.
- (131) Zdolności produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 12 %.
- (132) Ze względu na fakt, że wzrost zdolności produkcyjnych był silniejszy niż wzrost wielkości produkcji, wykorzystanie zdolności produkcyjnych zmalało w okresie badanym o 5 %.
- (133) Jeden chiński producent twierdził, że zdolności zakładu produkującego folię aluminiową nie należy wyrażać w tonach, ponieważ te same maszyny są wykorzystywane do produkcji różnych ilości folii w danym okresie w zależności od grubości i szerokości folii. W odpowiedzi na ten argument, nie kwestionuje się faktu, że na moce produkcyjne zakładu wyrażone w tonach może mieć wpływ grubość lub szerokość wytwarzanej folii. Jednakże przywóz produktu objętego postępowaniem i niektóre czynniki szkody, takie jak konsumpcja, wielkość sprzedaży

oraz produkcja, ustalono, wykorzystując tonę jako jednostkę miary. Jest to kwestia spójności w analizie szkody, aby do celów porównawczych wykorzystać tę samą jednostkę miary. Ponadto w toku dochodzenia nie stwierdzono zmian w asortymencie produktów przemysłu unijnego, które podważałyby wykorzystanie tony jako jednostki miary. Należy także zauważyć, że dana zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych danych ilościowych wskazujących, że inna jednostka miary spowodowałaby zmianę w analizie tego czynnika szkody. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(134) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży (w tonach)	[41 007–45 870]	[41 007–49 081]	[42 647–52 292]	[41 827–50 457]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[100–107]	[104–114]	[102–110]
Udział w rynku	55 %	53 %	49 %	47 %

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Eurostat, informacje przedstawione przez wnioskodawców.

(135) Wielkość sprzedaży AHF nieznacznie wzrosła w okresie badanym. Wzrost odnotowano głównie między 2011 a 2013 r. i wynosił on między 4 a 14 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wielkość sprzedaży zmalała; ogółem w okresie badanym wielkość sprzedaży wzrosła między 2 a 10 %. Wzrost wielkości sprzedaży, przy uwzględnieniu towarzyszącego mu wzrostu konsumpcji i wzrostu przywozu, spowodował jednak, że udziały w rynku przemysłu unijnego spadły z 55 % w 2011 r. do 47 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co oznacza utratę 8 punktów procentowych w okresie badanym.

5.2.3. Wzrost

(136) Konsumpcja unijna wzrosła o 17–28 % w okresie badanym, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zwiększyła się o 2–10 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 8 punktów procentowych.

5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(137) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	769	787	758	781
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	99	102

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem przeglądowym
Wydajność (tony/pracownik)	58	59	64	61
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	112	105

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawców.

- (138) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym był zmienny w okresie badanym, choć ogółem odnotowano jego nieznaczny wzrost (o 2 %).
- (139) Między 2011 a 2013 r. wydajność wzrosła, ponieważ wzrost produkcji był wyższy niż wzrost zatrudnienia. Od 2013 r. do okresu objętego dochodem przeglądowym wydajność spadła o 7 %, ale utrzymała się na wyższym poziomie niż na początku okresu badanego w 2011 r.

5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (140) Margines dumpingu dla przywozu z ChRL wynosił 28,1 % podczas okresu objętego dochodem przeglądowym (patrz: motyw 81), lecz jego wpływ na sytuację przemysłu unijnego był ograniczony ze względu na obowiązujące środki antydumpingowe, które skutecznie ograniczały wielkość przywozu dumpingowego.
- (141) Jednakże jak ustalono w toku dochodzenia równoległego, wielkość dumpingowego przywozu z Rosji wzrosła znacząco w okresie badanym. Przywóz ten wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu. W związku z tym poprawa sytuacji przemysłu unijnego nie była możliwa pomimo istnienia środków antydumpingowych.

5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

5.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (142) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży i koszty

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/t)	2 932	2 714	2 705	2 597
Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	92	89
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	2 995	2 794	2 699	2 651
Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	90	89

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (143) W okresie badanym średnia jednostkowa cena naliczana przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii spadała systematycznie i zmniejszyła się ogółem o 11 %.
- (144) Mimo tego spadku jednostkowy koszt produkcji utrzymał się na poziomie powyżej średniej ceny sprzedaży naliczanej przez przemysł unijny i z wyjątkiem 2013 r. przemysł unijny nie był w stanie pokryć kosztów produkcji z tej ceny. W toku dochodzenia równoległego ustalono, że przemysł unijny nie był w stanie podnieść ceny sprzedaży z powodu presji cenowej ze strony przywozu produktów po cenach dumpingowych z Rosji.

5.3.2. Koszty pracy

- (145) Średnie koszty pracy przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Koszty pracy

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średni koszt pracy na pracownika (EUR)	21 692	22 207	20 603	20 594
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	95	95

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (146) Między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym średnie koszty pracy na pracownika w przypadku producentów unijnych objętych próbą zmniejszyły się o 5 %. Koszty pracy najpierw wzrosły o 2 % między 2011 r. a 2012 r., a potem spadły między 2012 a 2013 r., by następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym utrzymać się na stałym poziomie.

5.3.3. Zapasy

- (147) Stan zapasów przemysłu unijnego w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
TStan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	1 931	1 999	2 133	2 085
Wskaźnik (2011 = 100)	100	104	110	108
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji	5 %	5 %	5 %	5 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	100	100	100

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (148) Zapasy nie mogą być uważane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego sektora, jako że produkcja i sprzedaż opierają się głównie na zamówieniach, w związku z czym producenci mają tendencję do przechowywania ograniczonych zapasów. Tendencje dotyczące zapasów podane są więc jedynie w celach informacyjnych.
- (149) Ogółem w okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 8 %. Zapasy zwiększyły się między 2011 a 2013 r. o 10 %, a od 2013 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym nieznacznie spadły. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji utrzymał się na stałym poziomie w całym okresie badanym.

5.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (150) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 2,2 %	- 2,9 %	0,2 %	- 2,1 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	65	209	104
Przepływ pieniężny (w EUR)	1 505 960	2 909 820	3 365 140	1 962 349
Wskaźnik (2011 = 100)	100	193	223	130
Inwestycje (w EUR)	3 271 904	5 404 990	4 288 862	4 816 442
Wskaźnik (2011 = 100)	100	165	131	147
Zwrot z inwestycji	- 4 %	- 5 %	0 %	- 3 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	60	209	108

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (151) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W okresie badanym przemysł unijny odnotowywał straty, z wyjątkiem 2013 r., kiedy osiągnął niewielką marżę zysku, ledwo przekraczając próg rentowności. Rentowność spadła między 2011 a 2012 r., wzrosła w 2013 r., by następnie spaść ponownie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym do poziomu podobnego do poziomu z 2011 r. Ogólnie rentowność wzrosła o 4 % w okresie badanym, co odpowiada wzrostowi o 0,1 punktu procentowego i co uniemożliwiło przemysłowi unijnemu osiągnięcie zysków w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jak ustalono w toku dochodzenia równoległego, sytuacja ta wynikała przede wszystkim z presji cenowej ze strony przywozu z Rosji do Unii, który był prowadzony po cenach dumpingowych, powodując podcięcie cen przemysłu unijnego, i nie pozwalał przemysłowi unijnemu na podnoszenie swoich cen sprzedaży, tak aby wystarczały one na pokrycie kosztów produkcji.

- (152) Przepływy pieniężne netto to zdolność przemysłu unijnego do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym przepływy pieniężne miały zmienny poziom z tendencją wzrostową. Ogółem w okresie badanym przepływy pieniężne netto zwiększyły się o 30 %. Należy jednak zauważyć, że w wartościach bezwzględnych poziom przepływów pieniężnych był niski w porównaniu z łącznym obrotem odnotowanym w przypadku produktu objętego postępowaniem.
- (153) Inwestycje wzrosły w okresie badanym o 47 %. Inwestycje wzrosły o 65 % między 2011 a 2012 r., spadły w 2013 r. i ponownie wzrosły w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Były to przede wszystkim inwestycje na zakup nowych maszyn, które w porównaniu z łącznymi obrotami utrzymywały się na dość niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (154) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Podobnie jak pozostałe wskaźniki finansowe zwrot z inwestycji w przypadku produkcji i sprzedaży produktu podobnego był ujemny od 2011 r., z wyjątkiem 2013 r., kiedy osiągnął poziom 0 %, odzwierciedlając trend w rentowności. Ogółem w okresie badanym zwrot z inwestycji wzrósł nieznacznie o 8 %.
- (155) Jeśli chodzi o zdolność do pozyskiwania kapitału, zmniejszenie zdolności producentów unijnych objętych próbą do generowania środków pieniężnych w przypadku produktu podobnego powodowała pogorszenie ich sytuacji finansowej zmniejszała bowiem środki generowane wewnątrz. W toku dochodzenia ustalono, że ogólnie zdolność do pozyskiwania kapitału uległa pogorszeniu w okresie badanym.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (156) Tendencja ujemna była widoczna w kilku głównych wskaźnikach szkody. Jeśli chodzi o rentowność, przemysł odnotowywał straty prawie w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r., kiedy to osiągnął zaledwie niewielką rentowność; w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł unijny odnotował stratę na poziomie – 2,1 %. Ceny sprzedaży spadły w okresie badanym o 11 %. Jednostkowy koszt również zmniejszył się o 11 % i utrzymał się na wyższym poziomie niż średnia cena sprzedaży w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r. Udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 8 punktów procentowych, tj. z 55 % w 2011 r. do 47 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (157) Niektóre wskaźniki szkody uległy poprawie w okresie badanym. Wielkość produkcji zwiększyła się o 7 %, a zdolności produkcyjne o 12 %. Wzrost ten nie odpowiadał jednak wzrostowi konsumpcji, który był znacznie wyższy, tj. między 17 a 28 %. Wielkość sprzedaży wzrosła od 2 % do 10 %. Jednakże na rynku, który charakteryzuje się wzrostem konsumpcji, ten fakt nie powoduje zwiększenia udziału w rynku, lecz wprost przeciwnie – jego zmniejszenie o 8 punktów procentowych. Inwestycje wzrosły o 47 %. Były one przeznaczone na zakup nowych maszyn i utrzymywały się na dość niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Również przepływy pieniężne zwiększyły się o 30 % w okresie badanym, ale utrzymały się na niskim poziomie. Opisane wyżej trendy dodatnie nie eliminują zatem istnienia szkody.
- (158) Współpracujący producent brazylijski oraz brazylijskie stowarzyszenie producentów aluminium twierdzili, że z analizy ogólnodostępnych dokumentów finansowych niektórych wnioskodawców wynika, iż nie doszło do istotnej szkody. Jest to sprzeczne z wynikami dochodzenia, które opiera się na rzeczywistych zweryfikowanych danych przemysłu unijnego dotyczących AHF. Niektórzy producenci unijni produkowali bowiem nie tylko AHF, w związku z czym ogólnodostępne dokumenty finansowe mogą nie przedstawiać rzeczywistej sytuacji przemysłu unijnego, jeśli chodzi o AHF. W związku z tym wniosków dotyczących sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie należy formułować na podstawie ogólnodostępnych dokumentów finansowych, ale na podstawie bardziej szczegółowych i zweryfikowanych informacji zdobytych w czasie dochodzenia. Argument ten został zatem odrzucony.
- (159) Te same zainteresowane strony twierdziły, że dane statystyczne oraz oświadczenia opublikowane przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Folii Aluminiowej („EAlFA”) wskazywały, że przemysł unijny nie poniósł żadnej szkody w okresie badanym, w tym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Stwierdzono jednak, że wykorzystywane dane statystyczne i oświadczenia dotyczyły bądź całego sektora folii aluminiowej bądź kategorii cieńszych produktów obejmującej AHF, lecz również inne rodzaje folii aluminiowej, takie jak folie do dalszego przetwarzania i folie stosowane do opakowań elastycznych. Na tej podstawie nie można wyciągnąć żadnych wiarygodnych wniosków w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, w związku z czym argument ten został odrzucony.
- (160) Jeden chiński producent twierdził, że zmiany kosztów jednostkowych opisane w motywie 156 nie odpowiadały tendencjom w kształtowaniu się cen aluminium na londyńskiej giełdzie metali („LME”). W odpowiedzi na ten

argument należy zauważyć, że cena płacona przez producentów unijnych hutom aluminium lub przedsiębiorstwom handlowym jest sumą ceny LME i dodatkowej opłaty zwanej „premią z tytułu metalu”. W związku z tym ocenę kosztów jednostkowych producentów unijnych wyłącznie na podstawie ceny LME należy uznać za niepełną. Argument został zatem odrzucony.

- (161) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że pogodzenie zmian kosztów jednostkowych ze zmianą ceny aluminium nadal byłoby niemożliwe, nawet gdyby premia z tytułu metalu została uwzględniona. Argument ten nie był jednak uzasadniony. Ponadto dochodzenie wykazało, że cena LME spadła w badanym okresie o ponad 20 %, podczas gdy premia z tytułu metalu wzrosła ponad dwukrotnie w okresie badanym. Jeśli jednak rozpatrywać łącznie cenę LME oraz premię z tytułu metalu, koszt aluminium płacony przez producentów unijnych zmniejszył się w okresie badanym o około 11 %. Spadek ten odpowiada zmniejszeniu kosztu jednostkowego odnotowanemu w tym samym okresie w motywie 156, a w zasadzie jest nawet z tym zmniejszeniem identyczny. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (162) Jeden chiński producent odniósł się do motywu 156 i twierdził, że do możliwych przyczyn powstania szkody zaliczyć należy niższe ceny towarów importowanych, domniemane wyższe koszty produkcji, brak zainteresowania AHF ze względu na fakt, że ceny innych rodzajów folii aluminiowej w Unii byłyby wyższe oraz brak zainteresowania na rynku unijnym, jako że ceny AHF byłyby wyższe na rynkach eksportowych. Jeśli chodzi o wyższe koszty produkcji, chiński producent wymienił wysoką premię z tytułu metalu i fakt, że przemysł unijny stosował dwie metody produkcji – walcowanie na gorąco i odlewanie ciągłe, podczas gdy wykorzystywanie wyłącznie odlewania ciągłego byłoby bardziej opłacalne.
- (163) W odpowiedzi na te argumenty należy przypomnieć, że z motywów 156 i 157 wynika, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę. Jeśli chodzi o argumenty dotyczące kosztów produkcji, należy zauważyć po pierwsze, że w odniesieniu do premii z tytułu metalu jako potencjalnego czynnika szkody, w toku równoległego dochodzenia ustalono, że zarówno przemysł unijny, jak i rosyjski producent eksportujący ponoszą porównywalne koszty przy zaopatrywaniu się w surowce do produkcji AHF, ponieważ ceny rynkowe tych surowców zarówno w Rosji, jak i na rynku unijnym są bezpośrednio powiązane z Londyńską Giełdą Metali. Można zatem stwierdzić, że wysokość premii z tytułu metalu nie była czynnikiem szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jeśli chodzi o potencjalne znaczenie metod produkcji, dochodzenie wykazało, że odlewanie ciągłe było wykorzystywane do produkcji niemal dwóch trzecich AHF wytwarzanego przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wszelkie różnice pod względem efektywności kosztowej zostałyby zatem zlagodzone powszechnością wykorzystywania odlewania stałego jako metody produkcji w Unii. Jak wyjaśniono również w motywie 185, nic nie wskazywało na to, by przemysł unijny stracił zainteresowanie AHF. Dochodzenie nie pozwoliło także w żaden sposób stwierdzić, że producenci unijni zaniedbywali rynek unijny na rzecz rynków eksportowych AHF. Dochodzenie rzeczywiście wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym unijni producenci eksportowali jedynie 1 182 ton AHF do państw trzecich, co stanowi mniej niż 3 % krajowej sprzedaży producentów unijnych w tym samym okresie. W związku z tym argumenty te odrzucono.
- (164) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA LUB KONTYNUACJI SZKODY

1. Uwagi wstępne

- (165) Ponieważ ustalono, że nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii, analiza prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia lub kontynuacji dumpingu została ograniczona do przywozu z ChRL.
- (166) Aby ocenić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia lub kontynuacji szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków obowiązujących względem ChRL, przeanalizowano prawdopodobny wpływ chińskiego przywozu na rynek unijny i przemysł unijny zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (167) Jak wykazano w motywach 124-164 przemysł unijny poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W całym okresie badanym przywóz z Chin występował na rynku unijnym jedynie w ograniczonych ilościach, gdy tymczasem wielkość przywozu z Rosji i jego udział w rynku w tym samym okresie zwiększyły się. W ramach równoległego dochodzenia ustalono, że przywóz z Rosji odbywał się po cenach

dumpingowych i spowodował istotne szkody dla przemysłu unijnego, podczas gdy przywóz z Chin, z uwagi na swą nieznaczną wielkość i poziom cen, przyczynił się jedynie częściowo do szkody ponoszonej przez przemysł unijny, nie powodując przy tym zerwania związku przyczynowego między przywozem z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Jednocześnie, jak wskazano w motywach 80-100, dochodzenie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przywóz z Chin był dokonywany po cenach dumpingowych i istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.

2. Wolne moce produkcyjne, przepływy handlowe, atrakcyjność rynku unijnego oraz polityka cenowa ChRL

- (168) Znaczne wolne moce produkcyjne w ChRL, których nie jest w stanie w pełni absorbować popyt krajowy w Chinach i wywóz na rynki inne niż rynek Unii, kontynuacja dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przy znaczących marginesach dumpingu oraz praktyki dumpingowe chińskich eksporterów stosowane przy wywozie na rynki państw trzecich, opisane szczegółowo w motywach 82-100, jasno wskazują, że wciąż istnieje duże prawdopodobieństwo, że wielkość chińskiego przywozu po cenach dumpingowych zwiększy się znacznie w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków.
- (169) Jeżeli obowiązujące środki zostałyby uchylone, ceny przywozu z Chin najprawdopodobniej spowodują podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym. I rzeczywiście, w toku dochodzenia wykazano, że w przypadku braku ceł antydumpingowych przywóz z Chin dokonywany w ramach zwykłego systemu przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym miał spowodować podcięcie cen przemysłu unijnego średnio o 12,2 % ⁽¹⁾.
- (170) Jak wspomniano w motywach 92-94, rynek unijny jest atrakcyjny dla przywozu z Chin ze względu na fakt, że ceny na rynku unijnym są ogólnie zgodne z cenami na innych rynkach eksportowych. Ponadto w lipcu 2014 r. Turcja wprowadziła względem Chin środki antydumpingowe dotyczące różnych rodzajów folii aluminiowej, w tym produktu objętego postępowaniem. Jest więc prawdopodobne, że część produkcji uprzednio wywożona do Turcji zostałaby przekierowana na rynek unijny w przypadku uchylecia środków przeciwko Chinom. Można zatem stwierdzić, że uchYLECIE środków najprawdopodobniej spowodowałoby znaczący wzrost chińskiego przywozu po cenach dumpingowych, powodującego znaczne podcięcie cen przemysłu unijnego, co z kolei spowodowałoby dalszą szkodę dla przemysłu unijnego.
- (171) Współpracujący producent brazylijski oraz brazylijskie stowarzyszenie producentów aluminium twierdzili, że w oparciu o dane statystyczne publikowane przez EABA ustalono, że unijni producenci folii aluminiowej zwiększyli swój wywóz na rynki państw trzecich, co wskazywałoby, że są one bardziej atrakcyjne niż rynek unijny. Jeśli chodzi o ten argument, stwierdzono, że dane statystyczne wykorzystywane przez te strony dotyczyły bądź całego sektora folii aluminiowej, bądź kategorii cieńszych produktów obejmującej AHF, lecz również inne rodzaje folii aluminiowej, takie jak folie do dalszego przetwarzania i folie stosowane do opakowań elastycznych. Na tej podstawie nie można wyciągnąć żadnych wiarygodnych wniosków w odniesieniu do samego produktu objętego postępowaniem. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że ilość produktu objętego postępowaniem wywożonego przez przemysł unijny na rynki państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wynosiła jedynie 1 182 ton, co stanowi mniej niż 3 % ich sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Argumenty w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

3. Wniosek

- (172) Biorąc pod uwagę ustalenia poczynione w trakcie dochodzenia, stwierdza się, że uchYLECIE środków obowiązujących w stosunku do ChRL najprawdopodobniej spowodowałoby znaczący wzrost chińskiego przywozu po cenach dumpingowych, powodującego znaczne podcięcie cen przemysłu unijnego, co z kolei spowodowałoby dalszą szkodę dla przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

1. Uwaga wstępna

- (173) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków wobec ChRL nie zaszkodziłoby interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu handlowców, importerów oraz użytkowników.

⁽¹⁾ Podcięcie cenowe w wysokości 12,2 % ustalono, uwzględniając fakt, że stawka celna wynosiła 4 % w ciągu pierwszych trzech miesięcy okresu dochodzenia przeglądownego, a następnie wzrosła do 7,5 %. Stosowanie obecnie obowiązujących stawek celnych w wysokości 7,5 % do całego okresu miałyby niewielki wpływ, ponieważ zmniejszyłoby poziom podcięcia cenowego jedynie o 0,5 %.

2. Interes przemysłu unijnego

- (174) W wyniku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Jak wspomniano w motywie 167 znaczna szkoda wynika w głównej mierze z przywozu po cenach dumpingowych z Rosji, podczas gdy przywóz z Chin przyczynił się jedynie częściowo do szkody ponoszonej przez przemysł unijny. Ustalono również, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji szkody w przypadku wygaśnięcia środków skierowanych przeciw Chinom.
- (175) W przypadku gdyby środki obowiązujące względem Chin zostały zniesione, prawdopodobnie wznowiony zostałby przywóz z Chin na rynek unijny w znaczących ilościach po cenach dumpingowych, co spowodowałoby także znaczące podcięcie cen sprzedaży stosowanych przez przemysł unijny i wywarło większą presję cenową niż presja ze strony dumpingowego przywozu z Rosji w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Przemysł unijny byłby zmuszony dostosować swoje ceny do niższych cen, a tym samym zwiększyłyby swoje straty.

3. Interes użytkowników

- (176) Użytkownikami w Unii są przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, których działalność polega na handlu materiałem do pakowania (folią aluminiową, ale także papierem i plastikiem) po przewinięciu AHF na małe rolki („rolki dla konsumentów”) i ich przepakowaniu dla odbiorców w przemyśle i handlu detalicznym. Zgłosiło się sześć przedsiębiorstw, którym przesłano kwestionariusz. Trzy przedsiębiorstwa współpracowały w trakcie postępowania, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Dwa ze współpracujących przedsiębiorstw zostały poddane kontroli na miejscu.
- (177) Dochodzenie wykazało, że AHF jest głównym surowcem dla przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii i stanowi około 80 % ich całkowitych kosztów produkcji.
- (178) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym żaden z trzech współpracujących użytkowników nie prowadził przywozu z ChRL. Głównymi źródłami zaopatrzenia był przemysł unijny, Rosja i Turcja.
- (179) Jako że przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii są dostawcami szerokiej gamy produktów opakowaniowych, w przypadku trzech współpracujących przedsiębiorstw działalność obejmująca AHF stanowiła od mniej niż jednej szóstej do maksymalnie jednej trzeciej ich działalności ogółem.
- (180) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wszyscy współpracujący użytkownicy byli zasadniczo rentowni. W odniesieniu do działalności obejmującej produkt objęty postępowaniem dwóch współpracujących użytkowników uznano za rentownych, natomiast w stosunku do trzeciego nie można było wyciągnąć żadnych wniosków ze względu na brak jasnego podziału kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SG&A).
- (181) W świetle powyższych ustaleń uznaje się, że utrzymanie środków względem Chin nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na sytuację użytkowników.

4. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (182) Po publikacji zawiadomienia o wszczęciu nie zgłosiło się żadne przedsiębiorstwo zaangażowane w handel AHF, które przywoziłoby lub odsprzedawało pochodzący z ChRL AHF w okresie badanym. Dochodzenie wykazało także, że większa część sprzedaży AHF przemysłu unijnego i producentów eksportujących była kierowana bezpośrednio do użytkowników. W związku z tym nic nie wskazuje na to, że nałożenie środków miałoby negatywny wpływ na sytuację importerów/przedsiębiorstw handlowych.

5. Źródła dostaw

- (183) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przemysł unijny nie dysponuje wystarczającymi zdolnościami, aby pokryć całe zapotrzebowanie w Unii. W związku z tym strony te twierdziły, że w przypadku utrzymania środków wobec Brazylii i Chin oraz, jednocześnie, wprowadzenia środków ostatecznych względem Rosji, Unia mogłaby stanąć wobec problemu niedoboru dostaw, co spowodowałoby wzrost cen AHF. W rezultacie przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii również byłyby zmuszone podnieść swoje ceny rolek dla konsumentów, ze szkodą dla tych ostatnich.
- (184) W odpowiedzi na ten argument należy zaznaczyć, że dochodzenie wykazało, że przemysł unijny posiada nadmiar mocy produkcyjnych i jest w stanie zwiększyć produkcję i sprzedaż AHF w Unii. Dostępne są także alternatywne źródła zaopatrzenia, mianowicie Turcja, Armenia i Republika Południowej Afryki. Wreszcie należy także przypomnieć, że celem środków antydumpingowych jest zapewnienie równych warunków działania w Unii, a nie zablokowanie chińskiego i rosyjskiego przywozu, który powinien być dopuszczany na rynek unijny po uczciwych cenach.

6. Inne argumenty

- (185) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przemysł unijny stracił zainteresowanie AHF i że z tego powodu nie miała innej możliwości niż wykorzystywanie przywożonego AHF. Dochodzenie wykazało jednak, że największy objęty próbą producent unijny produkował wyłącznie AHF. Ustalono, że pozostali producenci unijni objęci próbą wykorzystywali swoje zakłady produkcyjne do produkcji zarówno AHF, jak i folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”), która jest innym produktem mającym inne zastosowanie niż AHF. Stosunek produkcji i sprzedaży AHF i ACF tych pozostałych producentów unijnych w badanym okresie był stosunkowo stabilny. Dochodzenie nie pozwoliło zatem potwierdzić zarzutów, jakoby przemysł unijny stracił zainteresowanie AHF, i argument ten został odrzucony.

7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (186) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie środków w odniesieniu do przywozu AHF pochodzącego z ChRL nie leży w interesie Unii.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (187) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie środków istniejących wobec ChRL i uchylenie środków obowiązujących względem Brazylii. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (188) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe względem przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzącej z ChRL, wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 925/2009, powinny zostać utrzymane. Środki stosowane względem przywozu z Brazylii powinny natomiast wygasnąć.
- (189) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego jeśli później zmienia swoją nazwę. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (190) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu powołanego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg, obecnie objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) i pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Alcoa (Shanghai) Aluminium Products Co., Ltd and Alcoa (Bohai) Aluminium Industries Co., Ltd.	6,4 %	A944
	Shandong Loften Aluminium Foil Co., Ltd	20,3 %	A945
	Zhenjiang Dingsheng Aluminium Co., Ltd	24,2 %	A946
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	30,0 %	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

4. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) folii aluminiowej sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury, obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

5. Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, pochodzącego z Brazylii, niniejszym zostaje zakończone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący